

Táborové setkání Divoký západ 13.-15.10.2023

Konečně je to tady, první naše výprava v novém školním roce. Jako obvykle natěšení jsme se sešli na vlakáči a vyrazili již v hojném počtu směr Dvorce. Cesta již po tmě od vlaku uběhla, při štěbetání dětí, velice rychle. Na základně už čekali účastníci ze Dvorců a Cejle, tentokrát v opravdu velickém počtu. Rozdělení do družin, ubytování a hurá na to!

10 smrtí Šaliho the kida, tak zněl název setkání. Jak 10 smrtí? No Šali zvaný Nesmrtelný se vždy po smrti někde zjevil a nikdo nevěděl, jak je to možné. Časem se z něj stala legenda. My při návratu do minulosti odhalíme několik z jeho podlých smrtí.

První z nich byla zaznamenána jen jako zpráva na dřevěné destičce: tříška při práci, infekce a smrt. Zároveň s cestou k muničnímu skladu, kde jsme našli váčky s náboji, které nám na různé nápovědy a úkoly stále mizely.

Podle zdokumentovaných důkazů jsme odhalili další smrt. To jest pád z balkonu a zlomení vazy. Ještě před pelíškem jsme zjistili jak zemřel potřetí, a sice uštknutím kobrou královskou.

Vstávat se nám některým samosebou nechtělo ale čtvrtá smrt s kosou už na nás čekala. Rozcvičková hledačka kartiček s chemickým vzorcem, složením jedovatého methanolu, naznačila jak to bylo. No otrava pančovaným alkoholem.

Následovala zvířecí bojovka, zvaná farma, kradení různých zvířat, z nichž jedno bylo jiné. Rozzuřený býk, ano to jest další zesnutí Šaliho the kida.

Na hřbitově v nedaleké obci Kostelec jsme našli kříž, který nám sdělil již šestou smrt Šaliho the kida. Jeho věrný čtyřnohý přítel ho shodil do bažin. No a jak jsme na ten hřbitov přišli - podle vyluštěné zprávy v sestřelených pohyblivých cílech.

Dost nám po cestě vyhládlo, ale oběd nikdo nevařil. To jsme museli my sami. Oheň, voda, kotlík, cibule, brambory a gulášovka se po smíchání staly výborným obědem. Jak je hlad a samopříprava, tak pak chutná! Při vaření nám indicie odhalily další smrt - uhoření ve spánku.

Jestli se ptáte, co náš Big Boy?, ještě před večerem jsme na vlastní kůži pocítili, jak chutná další - již osmá smrt. Muselo to být asi hrozné,

nedobrovolně se nechat táhnout za lokomotivou a dostávat ránu za ranou od pražců do křehkých lebečních kostí! No nic mu nezávidíme.

Kytárky a hlavolamové soutěže nás uklimbaly natolik, že sobotní večerka byla nějak brzy.

Pořád ještě ale chybí dvě. No dvě smrti. Na Divokém západě žili také místní obyvatelé - správně, indiáni. Kteří nenáviděli bělochy a velice rádi je skalpovali. I tak Šali the kid odešel z tohoto světa. Nalezení skalpů bylo jasným důkazem.

O desátou jsme se vlastně postarali sami, když jsme na táboře Šaliho odsoudili a oběsili jako mašinfíru za krádež dřeva, jízdu mimo koleje, pití alkoholu za jízdy s Big Boyem...

Trocha práce kolem základny zakončila toto putování minulostí Šaliho the kida.

Tak ahoj zase příště
Dušánek